

La tribuna

Una llei que fa por

No es garanteix la seguretat jurídica

JAUME

Bartumeu

El projecte de llei de bases de l'Ordenament tributari presentat pel govern d'Antoni Martí ha aixecat una onada de protestes i objeccions entre la ciutadania.

El nostre Grup parlamentari hi ha formulat quaranta-una esmenes. Algunes les podríem qualificar de tècniques, en la mesura que proposen endreçar el redactat o corregir-lo.

Però hem presentat també diverses esmenes polítiques, que pretenen a suprimir nombrosos vicis d'inconstitucionalitat del projecte de DA.

Voldria aprofitar aquesta tribuna per a comentar quatre esmenes que em semblen cabdals.

En primer lloc no ens agraden els tractaments fiscals especials que estableix l'article 66 de la Llei. Aquests tractaments «especials» semblen «de favor» i trenquen, sempre, el principi d'igualtat davant la llei.

L'article 66 obre la porta a inversi- ons que, com les dels casinos de Las Vegas a Espanya, tinguin tractes contraris a la legislació tributària general. I, a més, pretén que els acords del Govern aprovant els tractaments fiscals especials tinguin rang de llei. Aquesta proposta de DA no és respectuosa de l'article 59 de la Constitució en la mesura que trepitja el principi de reserva de llei. En proposem en conseqüència la supressió.

També hem presentat una esmena per suprimir l'article 67 de la llei, que estableix una obligació d'informació que topa frontalment amb l'article 6.2 de la Constitució en malmetre la llibertat i amb l'article 28 de la Constitució, perquè deixa reduïda a la mínima expressió la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis.

Tot i defensar que és indispensable una possibilitat de control de les declaracions presentades pels obligats tributaris no podem acceptar un article que introdueix l'arbitrarietat i consagra la indefensió de l'obligat tributari, que amb aquest article veu trepitjat fins i tot el seu dret constitucional (article 10.2) a no declarar en contra d'ell mateix.

Establir, com es fa en l'apartat 7 de l'article, «l'obligació d'informació...! dels «pagaments efectuats durant els últims 15 anys a comptar de la data de defunció de la o les persones que els han formalitzat...» és una directa i contundent violació de l'article 3.2 de la Constitució que garanteix la no retroactivitat de les disposicions restrictives de drets individuals. El termini de 15 anys supera, d'altra banda, el màxim dels tres anys que suposen el dret comú en matèria de prescripció. I, nova mostra del plantejament incoherent i dispers del projecte, fins i tot l'article 53 d'aquesta llei estableix el ter-

mini de prescripció en tres anys.

D'altra banda, tercer aspecte a destacar, demanem la supressió de l'article 68 que assenyalava les

autoritats que el govern de DA vol sotmetre al deure d'informar i col·laborar.

Aquest article vulnera drets i llibertats. I ho fa profusament:

1) Trepitja, en l'apartat 2, el principi d'independència judicial assentat en l'article 85.1 de la Constitució en convertir-se «la Batllia, els tribunals i la resta d'òrgans de l'Administració de Justícia» en simples col·laboradors de «... l'Administració tributària...» a la qual haurien de «... comunicar-li totes les dades amb transcendència tributària que es desprenguin de les actuacions judicials...»

2) Anorrea en, l'apartat 3, la Llei de protecció de dades personals.

3) Assenta l'arbitrarietat absoluta i anul·la la seguretat jurídica quan estableix, en l'apartat 5, que «l'Administració tributària adopta les mesures necessàries per a garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat».

TOT PLEGAT vulnera així l'article 3.2 de la Constitució en la mesura que no es garanteix la seguretat jurídica ni la interdicció de tota arbitrarietat.

Finalment vull fer referència, és el quart exemple, a la nostra propos-

No podem acceptar un article que introdueix l'arbitrarietat i consagra la indefensió

ta de modificar l'article 71, que fa referència a les facultats d'entrada al domicili. El govern de DA dona a l'Administració tributària unes facultats exorbitants que no podem acceptar.

El redactat que esmenem trepitja frontalment l'article 16 de la Constitució que garanteix la inviolabilitat del domicili, al qual no es pot entrar sense el consentiment del titular o sense manament judicial, excepte en el cas de delictes flagrants que manifestament no és d'aplicació en l'àmbit d'aquesta llei.

Podia haver exposat altres esmenes que hem presentat com la que, suprimint un apartat de l'article 112, intenta evitar abusos de l'administració en l'execució d'embargaments per assegurar el cobrament d'un deute tributari.

Penso que amb els quatre exemples anteriors ja queda prou justificades no solament les nostres esmenes sinó la necessitat de revisar de dalt a baix un projecte preparat fora d'Andorra i pensat per a una realitat, l'espanyola, que no és la nostra.

El cap de Govern faria bé si s'ho repensés i retirés el projecte. ≡

Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra